

מחנה. רמז אותה בפתח הנה,
והעלה מחשבתו אליה, ואמר
לא יירא לבי וכו'.

ואהרן שהיה לו קבלה ממנה,
לא היה נכנס לפני ולפנים פחות
ממנה. זהו שפתוב בזאת יבא
אהרן אל הקדש, שהיה יודע
שהיא עקר של הכל, שהיא
קרנן ליהו"ה, עולה ליהו"ה
אשה ליהו"ה. וישראל שהיה
להם קבלה ממנה, לא רצו מן
הקדוש ברנף הוא משכון אחר
שיפדה אותם מהגלות בגללה
אלא זאת, שפתוב ואף גם זאת
בהיותם בארץ איביהם. והנביא
אמר בשבילה, פשראה בנבואה
את דחקם של ישראל פקיר,
אמר זאת אשיב אל לבי וכו',
וזאת ליהודה ויאמר.

היא מרגלית כלולה מכל הגונים
המאירים שמאירים מעצמם,
וסגלתו בכל הנקודות של
האותיות והטעמים. בכל שם
ושם, מצד של חל"ם היא
סגולתא.

חול"ם מלא בנ"ו עולה
באותיותיו אהי"ה, ושלשה
ניצוצות י' י' פחשבון יהו"ה,
שהוא כ"ו, וארבע אותיותיו
עולה לחשבון יהו"ה אהי"ה
נ"א, בסוד יהו"ה של י' י' י',
וסגלתו א"ל נא רפא נ"א לה,
אנא יהו"ה הושיעה נא. אהי"ה
כ"א, כ' פתר, א' אין סוף, אין
קדוש פה' וגו'.

וחול"ם סגלתו לחלם, שבו נאמר
ויחלם והנה סלם מצב ארצה
וכו', ועוד חול"ם - מוחל
עונות ישראל. חל"ם חסר הוא
ה"י מן אלהי"ם, שלשה ניצוצות
ל' מן אלהים - נשאר א"ם,
שנאמר בה פי אם לבינה תקרא,
ולא צריך להאריך בנקודות,
שהרי נתבאר.

לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר
לא יירא לבי כו'.

ואהרן דהוה ליה קבלה מינה, לא הוה עאל
לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא
דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש,
דהוה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרנן
ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה,
וישראל דהוה לון קבלה מינה, לא בעו
מקודשא בריך הוא משכונא אחרא (ד"ר יב
ע"א) דיפדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת,
הדא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם וכו', ונביא אמר בגינה פד חזא
בנבואתא דחזקא דישראל תקיפא, אמר (איכה
ג כא) זאת אשיב אל לבי כו', וזאת ליהודה
ויאמר (דברים לג א).

איהו מרגלית פלילא מפל גוונין נהירין,
דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה
בכל נקודין דאתון וטעמי, בכל שם ושם,
מסטרך דחל"ם, איהי סגולתא.

חול"ם מלא בנ"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת
ניצוצין י' י' פחושבן יהו"ה, דאיהו
כ"ו וארבע אתון סליק לחשבון יהו"ה אהי"ה
נ"א, ברזא יהו"ה דיי' י', וסגולה דיליה (במדבר
יב יג) א"ל נא רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה
נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתר, א' אין
סוף, אין קדוש פי' וגו' (ש"א ב ב).

וחול"ם סגולתיה לחלמא, דביה אתמר ויחלם
והנה סלם מצב ארצה וכו' (בראשית כח
יב), ועוד חול"ם מוחל עונות ישראל, חל"ם חסר
איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן
אלהי"ם, אשתאר א"ם, דאתמר בה פי אם
לבינה תקרא (משלי ג א), ולא צריך לארכא
בנקודי, דהא אתאמרו.